

Maja Mezgec

Iz knjižnice v Kobenhavnu do Ljubljane

Ker dodiplomskega študija nisem opravila v Sloveniji, nisem slišala za ime prof. dr. Ane Krajnc, dokler nisem šla na izmenjavo v tujino, to je leta 2000. V zadnjem letu dodiplomskega študija v Italiji sem imela izpit iz predmeta Izobraževanje odraslih in nato dobila štipendijo za študijsko izmenjavo. Ker me je začelo izobraževanje odraslih zelo zanimati, sem se odločila, da bom na to temo pisala diplomsko nalogo. Tako sem združila interes za izobraževanje odraslih, pripravo diplomske naloge in izmenjavo v tujini. Glede na to je bila izbira skandinavske države za izmenjavo logična. Koordinator izmenjav me je nagovarjal, naj izberem Dansko, češ da mi ne bo žal, saj ima Danska dolgo tradicijo izobraževanja odraslih in dobro urejen sistem izobraževanja odraslih. In res, nikoli mi ni bilo žal!

Na Danskem sem dobila gradiva na pretek. Na Univerzi v Roskilde, kjer sem bila na izmenjavi, so bili vsi zelo odprti in naklonjeni. Zbiranje gradiva je bilo na Danskem užitek: knjižnice so bile dobro založene, danski knjižnični informacijski sistem je že takrat odlično deloval, pa tudi osebje je bilo sila prijazno. V takih optimalnih razmerah sem se navdušila nad raziskovalnim delom in sama pri sebi razmišljala, da bi lahko svojo raziskovalno žilico razvijala še naprej po diplomi.

Po knjižnih policah sem lahko prosto stikala in se tako prvič srečala z delom prof. Ane Krajnc. Še danes se spominjam, da je bila to drobna publikacija, z modro platnico, ciklostirana. Z velikim zanimanjem sem jo prebrala – v eni sami sapi –, nekaj strani sem tudi skopirala. Avtorica se mi je zdela imenitna! Šlo je za raziskovalno poročilo s kanadskega Ontario Institute. Pritegnil me je tudi slovenski priimek in hitro sem ugotovila, da je avtorica profesorica na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Takrat sem si sama pri sebi rekla: »Točno še ne vem, kaj bom v svojem življenju. Morda bom ostala na Danskem,

morda se bom vrnila. Vendar če bom kdaj pisala doktorat, bom šla do te profesorice in jo prosila za mentorstvo.«

In tako se je zgodilo. Še danes se spominjam najinega prvega srečanja. Imela sem zelo visoka pričakovanja in vsa so bila izpolnjena.